

Siriklockan

Frysände pastorats kyrkblad

Svenska kyrkan
FRYSÄNDE PASTORAT

DRIVE-IN-VIGSEL
PÅSKBETRAKTELSE
SVENNIS
om modet att leda

SIRIKLOCKAN nr 1 2017 Kyrkblad för Svenska kyrkan i Fryksände, Lekvattnet, Vitsand och Östmark

Box 52, 685 22 Torsby • info@fryksandepastorat.se • www.fryksandepastorat.se • Ansvarig utgivare: AnnKatrin Uppvall
Layout: Birgitta Brorson • Bild omslag: Birgitta Brorson • Tryckt hos Ramströms Tryckeri AB • Upplaga: 5200

3 KYRKOHERDEN

har ordet

4 KYRKORÅDETS ORDFÖRANDE

har ordet

5 ÅRETS JESUS

heter Isak

6 SVENNIS

om modet att leda

8 MÄNNISKAN I ORDET

vid bordet

10 KATARINA WOLF

vår nya präst

11 BACHS MATTEUSPASSION

koncert i Fryksände kyrka

12 RONNY JANSSON

40 år med "O Helga natt"

14 PÅSKBETRAKTELSE

Felix Egegren

16 OM HERRENS BÖN

Matteus 6:e kapitel

17 LUTHERS

lilla katekes

18 NYTOLKNING

Felix Egegren

19 MEDARBETARE

i Fryksände pastorat

20 DE ÄLDRES DAG

i Lekvattnet

21 NOAS ARK

barnverksamheten

22 ANSLAGSTAVLAN

smått o gott

24 DETTA VISSTE DU INTE

om Arne Strandberg

26 PÅSKENS GUDSTJÄNSTER

i Fryksände pastorat

27 FAMILJESIDAN

Fryksände pastorat

28 FRYKSÄNDE PASTORAT

Kontaktuppgifter

Att välja förhållningssätt

Ibland kommer jag på mig att längta tillbaka till min barndoms sjuttio-tal. Då det fanns två kanaler på teven, tre på radion och Internet och mobiltelefoner fanns helt enkelt inte. För att inte tala om hur enkelt samhället var eller i vart fall tycktes vara. Allt var liksom överblickbart.

Och när jag sen några år senare åkte ut och tågloffade och mötte andra ungdomar från andra länder, hur stolt var jag inte över vårt välfärdssystem, den svenska modellen. Ja, jag var stolt över vårt land. Idag har det runnit en hel del vatten under broarna och ljudet från Cool Candys "Göta kanal" eller för den delen Stefan Rüdens "Sofia dansar go-go" når oss inte längre lika lätt i samtidsbruset. På gott och ont. För i det lite mer enkla sjuttioalet frodades det också en hel del fördomar och märkliga attityder. Vi hade stora mentalsjukhus och vårdhem. Det fanns en skam i att vara psykiskt sjuk eller "utvecklingsstörd". Inte sällan levde homosexuella på marginalen (fram till 1979 betraktades det som en psykisk störning att vara homosexuell). Som väl är har vi idag tagit flera steg framåt; mångfald är en självklarhet för de allra flesta av oss och vi eftersträvar på ett på ett naturligt vis att möta varandra i skenet av att vi är "människor" bortom kategoriseringar, bra eller dålig, mörk eller vit, frisk eller sjuk (eller för att citera Paulus i Galatbrevet att här är inte slav eller fri, man eller kvinna alla är vi ett i Kristus Jesus).

Jesus liknade sig vid en säningsman och det samhälle vi är en del av bärs i hög grad upp av det fundament av nåd och rättvisa Jesus ord och handling spred. I Jesus undervisning finns tanken om allas jämlikhet och således i förlängningen allas rätt till utbildning och vård på lika villkor, demokrati och självbestämmande.

Vi som är en del av dagens samhälle har en tendens att fokusera på bristerna i välfärdsstrukturen och inte minst glömma av våra idéers hemvist men många som kommer till oss som asylsökande kommer inte sällan till tro, en kristen tro, just i mötet med de värden vårt samhälle valt att ha som ett fundament. Det finns, ser de, en skillnad, en väsensskillnad till många andra länder och kulturer som inte genomsyras av dessa ideal. Ibland glömmet vi att den mångfaldens respekt vi tar för givet i vårt sekulära Sverige inte vore möjlig utan just dessa rötter till Jesu ideal. Ett fundament vi ska vara stolta över och värna om; fundamentet bortom rätt eller fel,

mörk eller vit, frisk eller sjuk. Nyansernas och nyfikenhetens fundament.

Var finns kyrkan mitt i allt det där idag? Ja, lite som en utpost tänker jag mig. Vårt uppdrag är att i såväl enkla tider som i mer svårdefinierbara; som vilket ändå vår tid måste anses vara, påminna om att det finns en större kärlek än den vi som människor kan manifesteras och att den kärleken vill ha med oss att göra. Kärleken som en gåva, som en nåd. Mitt i livet, i avskedet och i livets början, här och nu.

Jesus visade genom sitt sätt att vara, i stort som smått, vem Gud är. Vår skapare blir tydlig i Jesu oändliga tålmod och tilltro på vår förmåga att till slut, trots allt, vilja välja kärlek. Vilja välja att bygga vårt hus på fast grund istället för på lös och instabil grund.

Och jag tänker att det är nu viktigare än någonsin att lyssna inåt och finna det där ekot i hjärtat som vill ha kontakt med Guds öppna famn; kärleken som strömmar mot oss. I det flödet, när vi lever i det, blir samtalsstenen en annan, förenklingarna går inte att upprätthålla lika lätt, sådana ord med vilka vi kategoriserar; skiljer och delar upp faller nu undan för ett mer nyanserat och helgjutet förhållningssätt där vi eftersträvar möten snarare än skiljemurar. För lika lite som vi kan vara solitärer som människor, i vart fall i längden, kan vi som mänsklighet vara en solitär i förhållande till vår Skapare. Det blir då lite som att betrakta himlen med en kikare vi vänt bak och fram, perspektiven blir så små att vi lätt tappar andan, livsandan. När vi istället är erbjudna frimodighet, glädje och upptäckarlusta, en vidd och i denna greppa Guds hand, kärlekshanden som vill leda oss fram.

Så varmt välkommen till din kyrka i vårt pastorat; i någon av våra fyra församlingar att fira gudstjänst och ta del av denna vår gemensamma flertusenåriga tradition att i ord, sång, bön, nattvard gemensamt sträcka oss mot denna kärlekshand. Den håller, den bär, den är livsviktig, idag som igår.

Johan Bonander, kyrkoherde

MATRÄTTEN
- FÖR ALLAS RÄTT TILL MAT

Svenska kyrkan
INTERNATIONELLT ARBETE
medlem av
actalliance

Ljuset vinner över mörkret

Så kommer våren och vi närmar oss påsk. Ljuset har ännu en gång övervunnit vinterns mörker. Det är inte för inte som detta drama fascinerat människorna, inte minst på våra breddgrader.

I och med kristendomens intåg har flera av dessa äldre högtider kommit att inkluderas och omformats in i det kristna kyrkoåret. Även många kyrkor i vårt land och i världen är byggda på platser som förr var offerplatser och platser för samling och tillbedjan.

Svenska kyrkan har en demokratisk struktur där vi som är förtroendevalda – med kyrkoordningen och kyrkans lära och tradition som grund – har att peka på de övergripande målsättningarna, avsätta pengar och i samråd med ledningen stämna av att detta uppnås.

Vi kan därför prata om en dubbel ansvarslinje i Svenska kyrkan, organisationen ska eftersträva att vara transparent och i alla tider leva upp till de målsättningar alla har rätt att förvänta sig av vårt gemensamma Fryksände pastorat med sina fyra församlingar.

Det är därför jag som förtroendevald med glädje kan konstatera att arbetet löper på som önskat i vårt pastorat. I en tid med utmaningar i såväl stort som smått för vår bygd, kanske man kan säga att kyrkans roll sällan varit viktigare än nu? Vissa värden är okränkbara och vissa budskap livsviktiga – vi behöver påminnas om det. Och för att citera Martin Luther, allt detta som ges oss av nåd; är gratis. Här har du som medlem och därmed bärare av vår gemensamma kyrka en avgörande betydelse, vi är ”möjliggörare”.

I september i år stundar ett kyrkoval

I nästa nummer kommer mer information om detta men jag vill gärna flagga för möjligheten att finnas med oss i denna ”ansvarslinje”. Vi har som förtroendevalda gemensamt att

värna och vårda vår kyrka och detta uppdrag löper hand i hand, generation efter generation och sträcker sig långt bakåt och långt framåt; där vi är länkar i en lång kedja.

Kan du tänka dig att finnas med som förtroendevald? Det finns flera olika nomineringsgrupper, vänd dig till mig eller någon av ordförandena i respektive församlingsråd om du vill ha information. Våra telefonnummer finns på sista sidan i denna tidning.

Det som väntar de nya förtroendevalda 2018 är att tillsammans med kyrkoherden och övrig personal arbeta fram en ny församlingsinstruktion. Ett sådant arbete föregås alltid av analys och är en väldigt spännande process att vara en del i. Kanske har du någon hjärtefråga du vill väcka eller värna om i vår kyrkas liv och varande? Tveka inte att anmäla ditt intresse.

Kyrkoåret börjar alltid vid advent och den påsk vi nu går in i är liksom kristendomens nav – kring händelserna dessa dramatiska dagar för tvåtusen år sen växer ett hopp och en rörelse som idag nått miljarder människor över hela världen.

Vi i Fryksände pastorat är en del av denna världsvida kyrka. Vår struktur för kyrka – vårt evangeliskt lutherska trossamfund – är jag och många med mig mycket stolta över att vara en del av. Och det är en stolthet som förstärks i år då Luther uppmärksammas, 500 år efter att han spikade upp sina nydanande teser på kyrkporten i Wittenberg. I den nytolkning Luther gjorde då lever vi och verkar under än idag.

Jag önskar dig välkommen till det rika utbud av gudstjänster, musik och verksamheter som erbjuds i vårt pastorat!

Rune Mattsson, Kyrkorådets ordförande

MATRÄTTEN

– FÖR ALLAS RÄTT TILL MAT

Kan en ko förändra liv? Genom ko- och kalvprojektet i Tanzania får familjer som lever i fattigdom en möjlighet till förändring. Läs mer om ko-effekten på svenskakyrkan.se/fastekampanjen.

SMS:a KO till 72 905 och ge 100 kr
Swisha valfritt belopp till 9001223

 PG 90 01 22-3 | BG 900-1223

SMS:A KO
TILL 72 905
& GE 100 KR

Svenska kyrkan
INTERNATIONELLT ARBETE

medlem av
actalliance

Årets Jesus heter Isac

Tidigt i ottan är kyrkvaktmästare Arne Strandberg i farten i Lekvattnet, han måste få allt klart till Julottan som skall börja klockan sju.

Text och foto: Keinth Lundquist

Värmen som skall kollas, är det tillräckligt varmt i kyrkan? Ljusen i bänkarna skall tändas, eldkorgarna utanför kyrkan skall brinna, behövs det sandas? Kommer kyrkklockorna att ringa eller är det för kallt för dem? Klockan sju ljuder kyrkklockorna över Lekvatten-nejden och ringer till Julotta, där efter stämmer man upp till psalmen "Var hälsad sköna morgonstund" i den av levande ljus upplysta kyrkan.

Denna Juldagsmorgon får kantorn Carina Bjuremo hjälp av Per Engström som blåser flygelhorn till psalmerna och sångerna. Böner och textläsning sker växelvis mellan sånger av syskonen Majvor Jansson och Ronny Jansson; "Gläns över sjö och strand", "Nu tändas tusen Juleljus", "När Juldagsmorgon glimmar", "Ett litet barn av Davids hus", alla de där gamla sångerna som finns i mitt hjärta från söndags-skolan där hemma i Mossängen i Munkfors.

Juldagens evangelium läser jag från den gamla översättningen, jag tycker texten har ett mycket högtidligare språk;

"Och det hände sig vid den tiden, att från kejsar Augustus utgick ett påbud om att hela världen skulle skattskrivs...". Mitt i texten, tystnar jag när Majvor och Ronny sjunger "Stilla natt, heliga natt". Maria och Josef skrider sakta fram med Jesusbarnet genom kyrkogången och sätter sig i den stora Julkrubban.

Man förflyttas tillbaka till Jesu födelse, ser det nyfödda Jesusbarnet där i krubbans halm i stallen, ser Marias som sakta smeker sitt barns kind och Josef som står där lite undrande, och vet inte riktigt vad han skall göra.

Som tradition brukar vi "låna" ett "Jesusbarn" som fötts och döpts i Lekvattnets församling under året, men detta år hade inget barn fötts i Lekvattnet, så vi lånar lille Isac från Västra Ämtervik. Isacs mamma, Sandra Syvertsen har vuxit upp i Lekvattnet, (Isac är barnbarn till Ann-Britt och Evert). Josef, gestaltades av Oscar Arlestrand.

Julottan avslutas enligt traditionen med "O Helga Natt" framförd av Ronny Jansson för 40:e året.

Kaffe i Skoterstugan

Efter Julottan inbjuder Lekvattnets Skoterklubb till Julotte-kaffe i Skoterstugan där uppe på Josefsberg.

Janne Olsson har gått upp tidigt i ottan och tänt den norska Jötul-kaminen i Skoterstugan för att allt skall vara varmt och välkommande när kyrkbesökarna kommer för att inta sitt julottekaffe.

Med som hjälpredor är Jannes och Anettes pojkar, Philip, Erik och Victor. Väl inne i Skoterstugan möts man av den sköna värmen från Jötul-kaminen och av; "Välkommen pastorn och God Jul", från Janne, som står där med diskgrötan och med förklädet på.

Ut genom fönstret syns Lekvattnet som ligger nere i dalen, sovande, insvept i lätta disslöjor, och över bergskammarna förnimmer man solens första värmande strålar som letar sig stilla ner i dalen och skingrar slöjorna och sakta väcks Lekvattnet till liv.

Man sätter sig ner i den mjuka soffan, dricker det nykokta kaffet från den av björkvedsuppvärmda vedspisen, äter ett par lussebullar och tar fem pepparkakshjärtan.

Man sitter där i soffan, njuter av de levande ljusen på bordet, värmen från elden i den sprakande kaminen, kaffedof-ten och lussebullarna.

Man sluter sina ögon och drömmer sig bort, precis som Hasse Kvinneböske Andersson sjunger i sången om "Skomakare Anton", han som står där vid dansbanan och drömmer sig bort till midsommardansen -21.

Man sitter där och sluter sina ögon, drömmer sig tillbaka, tider från förr kommer liksom till en, och allt blir så levande igen.

Precis som i sången om skomakaren Anton, som väcks av en vårdarinna som tar tag i Antons arm och säger, att nu är det dags att gå hem, väcks även jag upp ur drömmen, upp till verkligheten, av Gullan som tar tag i min arm och säger, "nu är det dags att åka hem, Keinth".

Svennis

om modet att leda och att förändra

Text: Christer Bergqvist och Johan Bonander Foto: Birgitta Brorson

I mellandagarna gästade fotbollstränaren Sven-Göran "Svennis" Eriksson Fryksände kyrka och prästerna Johan Bonander och Ingela Älvskog under en annorlunda kvällsmässa.

Mässan hade dryga 400 besökande och Svennis var mycket nöjd efteråt:

– Det här var en ny upplevelse för mig. Jag har aldrig tidigare suttit i en sådan position i kyrkan som nu och jag upplevde mässan som enbart positiv.

Vänner och bekanta

I kyrkbänkarna satt många av Svennis gamla vänner och bekanta.

– Det här var ju helt fantastiskt, säger Svennis. Här kommer det fram folk och hälsar som jag inte träffat på 5-6 år, ja, till med kompisar som jag varken sett eller träffat på 20-30 år!

– Om jag var nervös? Nä, inte det minsta. Jag visste ju i förväg att jag skulle få ganska "snälla" frågor så var det var absolut ingen fara på taket och därför blev det ungefär som jag hade tänkt mig.

Nöjd

Svennis Eriksson var alltså nöjd med "gästspelet" i sin hemkyrka och han kan också tänka sig en fortsättning i en eller annan form.

– Ja, absolut, säger Svennis. Det är jag inte alls främmande för. Är jag bara hemma och tillgänglig ställer jag upp. Det var en mycket angenäm upplevelse och den känslan skulle jag väldigt gärna uppleva en gång till. Det är bara att prästerna hör av sig, är jag bara på hemmaplan så kommer jag.

Att skapa en god stämning

Svennis berättade att nyckeln till all framgång bland de lag han tränat kunde sammanfattas i ett enda ord: Respekt. Respekt inom laget men även en respekt för alla som laget kom i kontakt med. Att där, genom att leva i respektfullt förhållningssätt, där fanns nyckeln till det Svennis såg som det mest värdefulla för ett lag – att uppnå en god stämning.

Ett lag som inte har en god stämning, berättade Svennis, är ett lag som inte klarar en motgång. Då börjar man istället att skylla på varandra, hacka på varandra medans det lag där man har en god stämning klarar av att tackla motgångar. Det finns då något att gemensamt falla tillbaka på, ett kamratskap. Svennis förtydligade att sådant kan bara byggas upp om alla respekterar de gemensamma regler man kommit överens om. Då är det inte möjligt att någon ska kunna kräva att få igenom sin vilja eller sina behov på bekostnad av andra. Sådant underminerar den goda stämningen.

Många fotbollsspelare är troende

Svennis berättade även om tro, att många fotbollsspelare är troende. Att det är självklart för många att be tillsammans eller enskilt före en match och att det viktigaste många spelare har med sig in i omklädningsrummet är den egna bibeln.

Under gudstjänsten spelade Johannes Bonander saxofon och vid nattvardens utdelande deltog såväl Svennis som Svennis pappa, Sven Eriksson. Det blev en minnesvärd kvällsmässa där mycket viktigt blev sagt.

Människan i ordet vid bordet

Text: Else-Britt Kjellqvist Foto: Birgitta Brorson

2017 – Reformationsåret firar 500-årsminnet av reformationen, då Martin Luther offentliggjorde sina 95 teser om avlaten mot bakgrund av att han 1517 hade mött människor som trodde att de genom avlatsbrev kunde köpa sig frälsning.

Rubriken syftar på boken *Ordet vid bordet* – Martin Luthers bordssamtal, vilken består av 500 Luther-citat tillsammans med 88 fängslande illustrationer. Författare är Göran Agrell och Peter Strömmer, bägge präster i svenska kyrkan. Efter avslutad läsning är det obegripligt hur den stränga pliktmänniskan Luther blivit så cementerad i Sverige trots att tidigare försök gjorts att mjuka upp och nyansera bilden, inte minst av Birgit Stolt som i sina böcker visat hur grunden i Luthers kristna tro var kärlek och glädje.

Jag vill närma mig Luther förutsättningslöst men visst har även jag

varit präglad av den gängse Lutherbilden som en krävande överjagsfigur sittande på axeln. Snarare är det hos Calvin som denna hör hemma, vilken vid sidan av Luther var den mest betydande 1500-tals reformatorn, känd för sin kyrkotukt och moraliska stränghet.

Är det möjligt att utifrån Luthers talade nedtecknade ord, växlande mellan tyska och latin, som de under femton år kom till uttryck bland ett fyrtiotal måltidsgäster, skapa sig en bild av människan? Vem var han?

På 1400- och 1500-talen agade man i uppfostringssyfte sina barn men det var skillnad på den aga som Luther utsat-

tes för som barn och den som han själv gav sina barn: ”Mina föräldrar höll mig hårt, så långt att jag blev rädd. Min mor slog mig bara för en enda nöts skull, ända tills jag blödde.” Och hans far slog honom en gång så kraftigt att han skräckslagen flydde. Luther däremot ville inte slå sin son Hans så hårt att han ”skulle bli blyg för mig och bli min fiende, och då skulle jag inte veta av en större sorg.”

Luther säger till och med att det var föräldrarnas hårda disciplin som till slut drev honom i kloster. I ett annat sammanhang framgår att när den 22-årige Luther drabbades av ett åskoväder lovade han att bli munk vilket fadern motsatte sig. Kanske behövde Luther löftet till Gud för att hävda sig mot fadersauktoriteten, som försökt tvinga honom att gifta sig med en viss borgarflicka, för att i stället gå sin egen väg. Som vi vet väntade ännu ett uppror, det mot påven och katolska kyrkan. Själv frågade sig Luther vem som skulle kunnat förutsäga att han blev ”kandidat och magister och munk och fick doktorshatten”, och att han som munk skulle dra skam över sig och bittert förarga sin far för att sedan råka i luven på påven samt ta sig en förrymd nunna till hustru. ”Vem har läst det i stjärnorna?”

Den förrymda nunnan hette Katharina von Bora, som under påverkan av Luthers läror tillsammans med några andra nunnor rymde från klostret Nibschon för att 1525 gifta sig med reformatorn. Paret fick disponera ”Svarta klostret” i Wittenberg som sitt hem där också människor i nöd och släktingar bodde. Från 1531 regelbundet fram till Luthers död 1546 bjöd de in studenter, vänner och Luthers kollegor till kvällsmåltid med efterföljande samkväm där det serverades öl.

De vid bordssamtalen flitigt förekommande anala skämtet och hänsyftningarna är lika trista som de nutida sexistiska men vid jämförelse framstår Luthers kvinnosyn som respektfull. Även om han naturligtvis också var ett barn av dåtidens patriarkala syn vilken både vingklippte och idealiserade kvinnan: ”Kvinnor ska man lovprisa, det må vara sanning eller lögn.” Och för honom var kvinnors tro starkare än männens vilket visade sig vid Jesu uppståndelse då Maria Magdalenas hjärta var ”mer brinnande” än Petrus och hon vid mötet med den uppståndne Jesus fick uppdraget att förkunna detta.

Mycket av det som Luther säger om förhållandet mellan lögn och sanning är synnerligen aktuellt som när han utgår från Psaltarorden: ”Lita aldrig på mäktiga män...”. Och om avundsjuka och högmod säger: ”Avundsjukan vill vara rättfärdighet och högmodet sanning.” En av de största avgudarna är rikedom: ”Pengar är Satans ord genom vilket han verkar i världen, precis som Gud verkar genom det sanna Ordet.” Avgörande för Luther var visheten, ”Hur stor än makten är, kommer den dock inte att härska, men det gör visheten.”

Förutom sonen Hans fick Luther, i äktenskapet med Katharina von Bora, ytterligare fem barn av vilka han förlorade Elisabeth vid nio månaders ålder och Magdalena, som trettonårig dog i hans armar. Två dagar efter

Elisabeths död skriver han i ett brev: ”Det är märkvärdigt, ett sådant sörjande, nästan kvinnoaktigt hjärta hon har efterlämnat hos mig, så helt är jag uppfylld av smärta.” Trots egen, som det verkar i huvudsak kärlekslös uppväxt, knöt Luther an till alla sina barn och månade om kontakten med dem liksom till hustrun: ”Jag håller av min Käthe. Jag vet att jag tycker bättre om henne än om mig själv. Jag menar, att jag hellre ville dö än att hon och barnen skulle dö ifrån mig.”

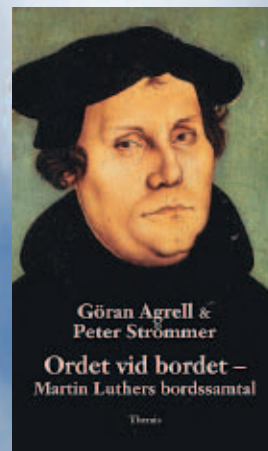
Martin Luther var både hjärna och hjärta. Under läsningen växer en särpräglad och mångsidig personlighet fram – intellektuell, impulsiv och sensibel men också en lidande kämpande människa med starka känslomässiga svängningar, ”Gud vill inte ha tjänare som inte väntar sig gott av honom; trots att jag vet detta ändras min sinnesstämning tio gånger om dagen.” Han varnade för ensamheten, var rädd för och flydde sina inre demoner, ”Det är överhuvudtaget farligt för människan att vara ensam, särskilt i anfäktelse.” Och han uppmanade prästerskapet att gifta sig och bilda familj.

Förutom gemenskap var det Guds ord, inte minst Psaltaren, bönen och musiken som gav tröst och drev bort anfäktelser i form av dödsångest, sorg, förtvivlan, oro, självmordstankar och tvivel. Beträffande bönen framhöll Luther Fader Vår men sa också att det viktigaste är att öppenhjärtligt prata med Gud. Han brukade också spela luta och sjunga tillsammans med familjen och tonsatte även flera koraler som Vår Gud är oss en väldig borg.

Enligt Agrell och Strömmer är det viktigaste Luther och de reformatoriska huvudskrifterna bidrar med betoningen av frihet. ”Det gäller frihet från anfäktelser och samvetsqual och frihet till kärlek till nästan.” Luther befriar också människan från kyrkliga ”måsten” – man måste inte fira gudstjänst på ett visst sätt, man måste inte avstå från livets nöjen och man måste inte följa alla möjliga konventioner. Alltmer blev Jesus Kristus för honom den som befriar människan; han som är osynlig men verkar genom sitt ord.

Luthers språk har en enorm spännvidd mellan högt och lågt, trosfrågor blandas med vardagslivets. Han formulerar sig ofta drastiskt, dramatiserar och påfallande är hans humor där skämtandet höjer sig över det smärtsamma och tar udden av skam och ångest. Satiren låg väl till för honom och i sina skrifter, särskilt de mot påvekyrkan, var han både grovt polemisk och sarkastisk. Till slut blev han både bannlyst och fredlös och fick både påven Leo X och kejsaren Karl V emot sig.

När Luther skrev, föreläste eller predikade var vreden en drivkraft medan Gud för honom var kärlek där tron kommer till uttryck i kärleken. Det gäller att ta emot Guds kärlek för att sen ge den vidare.

Katarina Wolf – vår nya präst

Vedspis är nog ett måste nu när jag ska flytta ut på landet och börja arbeta som präst i Fryksände pastorat. Men allra först behöver jag hitta ett hus till mig och mina tre katter Misha, Mysko och Musan.

Sonen Ludvig och dottern Viktoria, som bor i Stockholm, vill förhoppningsvis hälsa på mig ibland. Och min gamla mor som blir 86 år till sommaren kan säkert också komma åkande från huvudstaden för att dricka kaffe i trädgården. (Hon är uppvuxen på en bondgård och längtar till naturen.) Så vet du något litet hus som är till salu eller uthyrning så får du mer än gärna höra av dig. Timmerhus, jordkällare, vedspis (som sagt) och bedårande vacker utsikt är inget hinder – tvärt om.

År 2012 vigdes jag till präst i Storkyrkan i Stockholm och är just nu verksam i Solna församling. Innan jag blev präst skrev jag kåserier (bl.a. i Karlstads-Tidningen), jobbade som sjukvårdbiträde, utbildade mig till sjuksköterska och har arbetat mest inom psykiatri men även med brännskadevård och med hemlösa. Konstnär är jag också, så det lilla huset med vedspis bör ju även ha ett rum som kan användas till

ateljé. Mina tavlor är nog förresten ett sätt för mig att predika och berätta om Evangelium d.v.s. om att det som är trasigt och bortkastat kan bli återfunnet och helt. Ofta använder jag diverse gammalt skräp och färgrester i konstverken.

På fritiden tycker jag om att hugga ved, fundera över tillvaron, vara i naturen, filosofera och umgås med vänner. Och måla tavlor.

I Stockholm har människorna tyvärr glömt att de behöver varandra och tempot är hektiskt reptilsnabbt. Människor försöker spara tid - och rationaliserar bort varandra. Därför söker jag mig nu till *Ack Värmeland, du sköna* och Fryksände pastorat där jag anar att livet har en annan puls. I början av september börjar min tjänst här och jag ser mycket fram mot att möta er och börja försöka förstå den härliga värmländska dialekten.

Katarina Wolf

08-546 646 52, katarina.wolf@svenskakyrkan.se

Bachs Matteuspassion

Text: Katharina Hieke Foto: Birgitta Brorson

Lördag 8 april kl. 18.00 bjuder vi in till en alldeles speciell konsert i Fryksände kyrka. Bachs Matteuspassion, ett av de allra mest framstående verken i musikhistorien, framförs av orkester, solister och flera körer.

I detta stycke återberättas Jesu sista dagar i livet med musikaliska medel. Evangelisten sjunger (i recitativ-form) texten ur Matteusevangeliet, kap 26 och 27. Även Jesus, Pilatus, Judas och Petrus uppträder, ibland i dialog med varandra, enligt evangelietexten. Berättelsen avbryts, kommenteras och förstärks av arior, körsatser och koraller. T.ex. förekommer koralmelodien "O huvud, blodigt, sårat" flera gånger med olika texter. I en speciell typ av korta körsatser föreställer kören folkmassan som vill Jesus se dömd.

Johann Sebastian Bach har skrivit denna passion för två körer som ackompanjeras av var sin orkester, ytterliga en diskantkör som sjunger koralmelodin i några satser, och flera sångsolister. Vi har lyckats samla olika ensembler och sångare inför ett unikt samarbete.

De medverkande körerna är Stockholms gosskör (konstnärlig ledare Karin Skogberg Ankarmo), Fryksände kyrkokör, samt en grupp ur Lysviks kyrkokör.

Stockholms gosskör är en mycket välrenommerad kör, både nationellt och internationellt. Kören verkar i den engelska gosskörstraditionen, där pojkar i 8-13 års ålder sjunger sopran och män mellan 16 och ca 45 år sjunger counter-tenor (motsvarar damernas altläge) samt tenor och bas. I Bachs tid

var det mycket vanligt med gosskörer, i själva verket var det helt säkert gosskörer som sjöng Matteuspassionen fast då med pojkar i både sopran- och altstämmen. Det ska bli mycket spännande att hälsa Stockholmspojarna välkomna till Värmland! Dessutom har vi den stora glädjen att få samarbeta med orkestermusiker från Sinfoniettan (Wermland Operas orkester) och med sångsolisterna Johan Christensson (tenor, evangelist), Ia Hultén (sopran), Ivonne Fuchs (alt), och Jakob Högström (bas) m.fl. Den musikaliska ledningen har undertecknad.

Fryksände kyrkokör har jobbat under längre tid med instuderingen av verket och fått en del förstärkning av intresserade sångare som slutit upp inför detta projekt. Det är en stor utmaning för kören och mycket utvecklande för varje enskild korist såsom för hela gruppen. Nu ser vi fram emot att musicera tillsammans.

Verket skrevs i original på tyska, helt i Luthers spår – det var viktigt att var och en skulle kunna förstå bibelns berättelser. Eftersom Bachs musik anknyter mycket nära till den tyska texten är det svårt att hitta en tillfredsställande svensk översättning – även om det vore att föredra. Därför kommer vi att sjunga verket på tyska men i programbladet kommer vi trycka en svensk översättning så att det går lätt att följa berättelsen och musiken.

Hjärtligt välkommen till denna konsert som inleder stilla veckan i Fryksände kyrka!

Ronny Jansson

40 år med "O Helga Natt"

Text och foto: Keinth Lundquist

I 40 år har Ronny Jansson från Tomtebo i Mårbacken sjungit på jul-ottorna i Lekvattnets vackra kyrka. Grabben som växte upp på Dalbo, och som vid 11-års ålder flyttade med mor och far, Marit och Oskar Jansson till Tomtebo. Där föddes också Ronnys lillasyster Majvor.

6 år gammal började Ronny i Mårbackens skola, en B2-skola som det kallades på den tiden, med bara 6 elever, då Sveriges minsta skola. Skolan lades ner 1950. Därefter gick Ronny i Vittjäms skola. Klass 3-6 gick han i Kyrkskolan i Lekvattnet. Sedan tog han realen i Torsby 1959, studenten i Karlstad 1963 därefter militärtjänstgöring på I2 i Karlstad 1963-64.

Vad göra sen?

Ronny fortsatte att studera och bristen på studentbostäder gjorde att Ronny hamnade i Lund. Billerud och Uddeholm stöttade Värmlands Nation i Lund med hjälp till studentbostäder, så Ronny fick bostad och började läsa matematik, kanske skulle han satsa på mattelärare? Men han bytte studieinriktning och fortsatte med studier i företagsekonomi

och datateknik. Innan Ronny kom till Lund hade han inte alls sjungit aktivt, men där blev han medlem som tenor i Lunds Studentsångare.

I kören hade Ronny en kompis som arbetade med strålbehandlingsteknik, han ville att Ronny skulle komma och hjälpa till med datainsamling för nya strålbehandlingsapparater på Universitetssjukhuset och på den vägen blev det. Ronny fick anställning på onkologiska kliniken och arbetade där fram till sin pensionering.

Musiken har blivit Ronnys stora intresse i livet

I studentkören sjöng han under 25 år och lika lång tid var han med i Dubbelkvartetten Frida, en sånggrupp som gjorde både skivinspelningar och framträdanden i radio och TV.

Han är också sångare i ett storband, Salongsorkestern, och är där inne på sitt 40:e år. Repertoaren är mestadels amerikansk och svensk 20-30-tals swingmusik. De har turnerat i bland annat Japan och Kina.

Lekvattnets kyrka då?

Första gången Ronny sjöng där var 1975. Sedan dess har han stått på orgelläktaren i 40 år och framfört "O Helga Nat", med undantag av ett år när en inflammerad galla måste tas bort.

Vid senaste julottan, uttryckte en besökare: "Det blir ingen jul utan Ronnys O Helga Nat"!

Vid Ronnys sida har även syster Majvor ofta medverkat under julottan. Tillsammans har de framfört sånger som: "Stilla Nat", "Gläns över sjö och strand", "Jul, jul strålände jul", "Det hände sig i Betlehem".

Många äventyr har det blivit i samband med julottorna nämner Ronny. Ett dussintal kantorer och organister har spelat under åren. En kantor blev hastigt sjuk, så där stod de utan kantor, men Majvor gav ton på orgeln, och psalmsången har väl aldrig varit starkare än då! En annan gång kom kantorn försent, hon hade missbedömt att Lekvattnet låg så långt bort.

Temperaturen uppe på orgelläktaren har också pendlat mellan några få plusgrader till bastuvärme. Inte konstigt om kantorn haft besvär på en svårspelad orgel, och någon gång har Ronny och Majvor stått där med både toppluva och vantar.

Vad sysslar du med nu för tiden då Ronny

"Jag har ett stort bridgeintresse och spelade mycket tävlingsbridge under 30 år och blev skånemästare. Sedan läser jag ofta deckare. Dataintresset lever kvar, och så förstås musik i all dess former, både lyssnande och utförande. Idrottsintresset är jättestort, så all idrott följs på TV."

Min sista fråga till Ronny är om han någon gång kommer att flytta hem till Tomtebo och Mårbacken?

Då svarar han: "När jag är i Lund, så säger jag, att jag skall åka hem till Värmland, och när jag är på Tomtebo i Mårbacken, så säger jag att nu bär det iväg hem till Lund".

Med dessa Ronnys ord i mina öron lämnar jag honom, stänger ytterdörren till Tomtebo, och står där på trappen och känner vemodet så saktakrypa fram inom mig, minns tillbaka de gångna åren, i alla fall de över 30 åren, detta är ju min sista julotta som präst i Lekvattnet innan min pensionering.

Jag tänker även tillbaka på gångna tider, då vi satt där runt köksbordet och drack kaffe och åt nybakade bullar, Marit, Oskar och jag. Vart har tiden tagit vägen?

Svenska kyrkan

Nu finns det möjlighet att söka
Fryksände församlings

BARN- OCH UNGDOMSSTIPENDIUM

Kyrkorådet i Fryksände beslöt den 19/1 1998
att inrätta ett stipendium enligt följande:

*"Barn- och ungdomsstipendium att utdelas till den
förening inom Fryksände församling som under
senaste verksamhetsåret haft den barn- och ungdoms-
verksamhet (ålder 6-18 år) som bäst gagnar barnens
och ungdomarnas sociala fostran."*

Ansökan ska innehålla en beskrivning av den
sökande föreningens barn- och ungdomsverksamhet.

Stipendiesumman är 5000 kr.

Ansökan sändes till:
Fryksände församlingsråd
Box 52, 685 22 Torsby

Sista anmälningsdag 30 april

MATRÄTTEN

– FÖR ALLAS RÄTT TILL MAT

Kan en ko förändra liv? Genom ko- och kalvprojektet i Tanzania får familjer som lever i fattigdom en möjlighet till förändring. Läs mer om ko-effekten på svenskakyrkan.se/fastekampanjen.

**SMS:a KO till 72 905 och ge 100 kr
Swisha valfritt belopp till 9001223**

 SVENSKA KYRKAN
PG 90 01 22-3 | BG 900-1223

Påskbeträktelse

Text: Felix Egegren Foto: Birgitta Brorson

"Jag känner mig så ensam", "Jag orkar inte leva längre", "Jag vill nog bara dö"!

Så börjar en del. Direkt. Utan förvarning. Det är på jourhavande prästs chattforum som har öppet 20-24 måndagstorsdag varje vecka. Helt anonymt. Ingen möjlighet att veta vem det är som skriver eller varifrån. Bara en röst, ett samtal i natten. Och många upplever ångest, depression, livsleda ensamhet och övergivenhet. Jag vet inte säkert, men ibland tror jag att den där stundens chattande i natten kan rädda liv. Man har någon att prata med, man kan få ur sig allt det där man knappt vågar säga någon enda, knappt vågar tänka högt. Det finns någon som lyssnar, någon som är Guds ställföreträdande öra i cyberrymden.

Livet är sådär ibland, för de allra flesta någon gång; tungt och mörkt, och man tror sig vara ensam och övergiven av alla.

Påskens drama som vi återupprepar och återupplever år efter år över hela vår jord i snart 2000 år säger oss dels "ja, just så är det" och samtidigt "fast, det finns en gryning också!"

Fastan, passionstiden, långfredagen och faktiskt även påskafton i kyrkans värld handlar om livets skuggsida. Om det svåra, det tunga, det jobbiga, det ofrånkomliga. Lidande, svek, meningslöshet, övergivenhet, tomhet och mörker finns med där och är verkligt i livet. Det kristna budskapet i allt detta är ett förunderligt; Gud är med i allt detta! I Jesus Kristus har Gud själv delat dessa mänskliga känslor med oss, dessa livssituationer.

När Jesus på korset ropar med hög röst "Eloi, Eloi lema sab-bachtani!" (Min Gud, min Gud varför har du övergivit mej?) så är det mitt rop! Så är det också den människans rop som skriver i natten "jag vill dö"! Ett rop ut i mörkret i en känsla av total övergivenhet. Men trots det, trots vår känsla, är Gud med. Gud är större än våra känslor. Dopets löfte "jag är med er alla dagar till tidens ände" är ett löfte även i den stunden, oberoende av våra känslor. Det svåra är att man själv, den människan som är i hopplöshetens och övergivenhetens mörker, inte kan tro att Gud är med. Hur skulle man kunna tro det? Men vid korset berättas det att Maria, Jesu mor, och Johannes stod kvar. De stod där, nära, som levande tecken, som levande närhet, även om Jesu känsla var, även om vår känsla är, att vara totalt övergiven, så är vi inte det. Jag tänker mig att prästen ibland får vara en Johannes eller Maria i natten på chatten, i biktens hemlighet eller i det själavårdande samtalet, en som står kvar. Jag tänker också att det

får vi alla göra ibland. Stå kvar, finnas kvar - maktlös, oförmögen att egentligen göra något – något annat än att vara kvar, än att vara just det ställföreträdande hopp som man inte själv kan bära, än att vara den ställföreträdande närvaro som man inte själv kan se eller känna.

Så kommer påskafton som i kyrkans värld är en dag av totalt ingenting, stillhet, väntan. Den tomhet som kan inträda i livet och man vet inte om man ska gå framåt eller bakåt, när varje beslut eller val tycks omöjligt. Allt bara hänger i luften.

Men, så kommer den – påskdagens gryning. Som vårens första gryning, när himlen färgas turkos, orange och rosa och liksom björkarnas knoppar brister, brister mörkrets tystnad i fågelsångens jubel och stegras till dess tranorna triumferande trumpetar ut dagens och vårens ankomst. I den kristna tron är denna övergång från död till liv, från mörker till ljus, från förtvivlan till hopp själva livsnerven.

I Markusevangeliets berättelse (den berättelse vi följer i år) slutar berättelsen just där i gryningen. I en slags förvirring. De tre kvinnorna som går till graven där Jesus lades, där hoppet tyckets släckt, möter en tom grav och de erfar en ängels röst som säger att Jesus uppstått och att han går före. ”Han går före er till Gallieen”.

En annan sorts förvirring. Vad skall hända nu? Hur kommer livet se ut från och med nu?

Påskdagens

gryning, hoppet, ger inte alla svar, förklarar inte allt på en gång, men ger ett löfte om en ny och annorlunda dag, ett löfte om något vi själva inte kunde tänka ut, en riktning vi inte själva kunde ha valt, ett livsmod vi inte själva kunde finna. Och han går med, han går före, han som liksom vi, färdats genom mörker, förtvivlan, död och övergivenhet till gryningen.

Det är den tron på gryningen, tron på att vägen till liv ibland går just genom död, mörker och förtvivlan som gör att man kan sitta där med en människa på gränsen till förtvivlan, på gränsen till livet, kanske i nattens timmar framför datorn och svara den anonyma människan någonstans ”Jag tror att det kommer en gryning även för dig. Du ser den kanske inte själv nu, men jag tror och hoppas för dig. Låt oss slå följe en stund”.

Om Herrens bön

Text: Felix Egegren

I Matteus 6:e kapitel beskrivs hur lärjungarna frågade Jesus om hur de skulle be och han svarande:

Så skall ni be:

Vår fader, du som är i himlen.

Låt ditt namn bli helgat.

Låt ditt rike komma.

Låt din vilja ske,

på jorden så som i himlen.

Ge oss i dag vårt bröd för dagen som kommer.

Och förlåt oss våra skulder,

liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.

Och utsätt oss inte för prövning,

utan rädda oss från det onda.

Och det är denna bön som kallar ”Herrens Bön”, ”Vår Fader” eller ”Fader Vår”.

Olika översättningar

Bibeln har översatts i olika omgångar från grekiskans original till olika språk. Herrens bön finns därför på många olika språk runt hela vår värld. I engelsktalande länder ber man ”Our Father”, i tyskspråkiga ”Vater unser” på latin ”Pater Noster”. 1981 kom så en ny översättning av Nya testamentet på svenska och i den översättningen var ordalydelsen inte riktigt den samma i Herrens bön så som många hade

lärt sig den; ”Fader Vår” heter nu ”Vår Fader”. Något man är van vid att be, kanske sedan barnsben, kan kännas obekvämt att lära om – men det går. I dag används den nya översättningen i de flesta svenska kyrkor och samfund där svenska språket används. Dock är brödbönen omformulerad i en ekumenisk (alla kyrkor) överenskommelse. Från bibelöversättningens ”ge oss idag vårt bröd för dagen som kommer” till ”ge oss idag det bröd vi behöver” Men vad är det vi ber egentligen – vad betyder orden?

Katekes

Martin Luther blev på 1520-talet förfärad över hur lite vanligt folk kunde om kristen tro och författade sin Stora och Lilla Katekes, den sistnämnda en kortfattad sammanfattning av hela den kristna tron för vanligt folk. I den ingick också en kort utläggning om Herrens bön, en bön alla skulle kunna för att ha något att hålla sig till.

I dag är utantillinläring ganska ute när man kan googla allting på sin smartphone. Ibland kan det faktiskt vara bra att ha något i bakhuvudet, oberoende av alla hjälpmedel, ord som man kan ta till när livet blir besvärligt, när livet bli glädjefyllt, ord att ta till när ens egna ord inte riktigt räcker till. Då kan Herrens bön vara bra att kunna plocka fram ur sitt inre skafferi.

Luthers lilla katekes – tredje huvudstycket ”Herrens Bön”

Vår Fader, du som är i himmelen *Vad betyder det?*

Guds namn är visserligen heligt i sig själv, men vi ber i denna bön att det skall bli heligt också hos oss.

Hur skall det gå till? Det sker när Guds ord lärs ut rent och klart och vi också lever efter det som Guds barn. Hjälp oss med detta, käre Far i himmelen. Den som däremot lär och lever annorlunda än Guds ord lär, vanhelgar Guds namn ibland oss. Bevara oss för detta, himmelske Far!

Låt ditt rike komma *Vad betyder det?*

Guds rike kommer väl av sig självt, utan vår bön, men vi ber i denna bön att det skall komma också till oss.

Hur går det till? Det sker när den himmelske Fadern ger oss sin heliga Ande, så att vi genom hans nåd tror på hans heliga ord och lever med honom, här i tiden och sedan i evighet.

Låt din vilja ske på jorden så som i himmelen

Vad betyder det?

Guds goda, nådeliga vilja sker väl utan vår bön, men vi ber i denna bön att den skall ske också hos oss.

Hur går det till? Det sker när Gud förhindrar alla lömska planer och allt ont uppsåt, som djävulen, världen och vårt eget kött har, och som inte vill låta hans namn bli helgat och hans rike komma. Det sker när Gud stärker och behåller och fasta i sitt ord och i tron intill vår död. Det är hans nådiga och goda vilja.

Ge oss idag det bröd vi behöver *Vad betyder det?*

Gud ger väl dagligt bröd också utan vår bön åt alla onda människor. Men vi ber i denna bön att han låter oss inse det och med tacksamhet ta emot vårt dagliga bröd.

Vad är då dagligt bröd? Allt som hör till livets uppehälle och nödtröft, såsom, mat, dryck, kläder, skor, hus, hem,

jord, boskap, pengar, egendom, god make, goda barn, goda medarbetare, god och trogen överhet, gott styre, gott väder, fred, hälsa, måttfullhet och ärlighet, goda vänner, trofasta grannar och liknande.

Och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss *Vad betyder det?*

Vi ber i denna bön, att Fadern skall bortse från våra synder och inte avfärda vår bön på grund av dem. För vi är inte värda något av det vi ber om och har heller inte förtjänat det utan vi ber Gud vill ge oss allt av nåd. Vi syndar dagligen mycket och förtjänar inget annat än straff men för egen del vill vi verkligen av hjärtat förlåta och gärna göra gott mot dem som gör oss illa.

Och utsätt oss inte för prövning *Vad betyder det?*

Gud frestar visserligen ingen, men vi ber i denna bön att Gud skall beskydda och bevara oss, så att djävulen, världen och vårt eget kött inte bedrar och förför oss till otro, förtvivlan och andra stora synder och laster. Vi ber att vi, om vi blir anfäktade av dem, till sist vinner och behåller segern.

Utan rädda os från det onda *Vad betyder det?*

Vi ber sammanfattande i denna bön, att fadern i himmelen befriar oss från allt ont till kropp och själ, egendom och anseende och att han en gång, när vår sista stund kommer, förunnar oss ett saligt slut och av nåd tar oss från denna jämmerdal till sig i himmelen.

Amen *Vad betyder det?*

Det betyder att jag skall vara förvissad om att sådana böner tilltalar Fadern i himmelen och att han hör dem. Han har själv befallt oss att be så och har lovat att han skall bönhöra oss. Amen, amen, det vill säga: Ja, ja, så skall det ske.

Nytolkning

Hur kan man tänka idag? Jag vill gärna dela några tankar utifrån hur jag ber bönen idag.

Text: Felix Egegren Foto: Birgitta Brorson

Vår Fader du som är i himmeln *Närvarande relation*

Gud är relation, en nära och kärleksfull relation, som en god förälder. Kanske inte alla har erfarenhet av det själv, men Jesus ger oss exempel i bland annat berättelsen om den förlorade sonen. En god och kärleksfull far som sluter sitt barn i sin famn (Luk 15). Och vi får närma oss Gud som ett barn närmar sig sina föräldrar med en förväntan och förvisning att alltid bli mottagna, omfamnade och älskade.

Himmelen det är Guds existensrum. Inte långt borta, himlen är överallt där Gud är – bland oss, i oss, i vardagen, i kyrkorummet och bortanför tid och rymd. Gud är alltid och överallt närvarande. Ingenstans finns där inte Gud finns, inte ens dödens och smärtans rum.

Låt ditt namn bli helgat, låt ditt rike komma **Låt din vilja ske på jorden så som i himmeln**

Överlåtelse

Detta är en bön om att kunna se bort från den självcentrerande egoismen som vill att allt skall handla om mig och mitt liv i centrum. Här ber vi att Gud skall vara i centrum. Inte mitt namn i strålkastarljuset, inte bara för mitt bästa i alla stunder, inte min vilja som skall drivas igenom till varje pris. Och när Gud får hamna i centrum då händer det sällsamma att också medmänniskan hamnar i centrum "Allt vad ni gjort för dessa minsta ...det har ni gjort för mig" (Matt 25). Att överlåta sig till att låta Guds vilja ske är göra sig beredd att vända sig ut mot världen och de människor som möter mig där, för i varje människa bor Kristus, i varje människa finns Guds avbild nerlagd.

Ge oss idag det bröd vi behöver *Bekymmerslöshet*

Detta är en bön om allt det vi behöver för att orka leva. Luthers utläggning står sig gott; det handlar inte bara om bröd och mat utan om allt, även goda vänner till exempel, för ensam är inte stark. Det är också en bön till eftertanke; vad behöver jag egentligen? Mycket av det vi kallar för behov är egentligen begär idag. Jag behöver inte en ny

mobiltelefon så fort en ny modell kommit ut – men det väcks ett begär, en längtan att ha och äga, i mej. Det är bara det vi behöver vi ber om.

Förlåt oss våra skulder liksom vi har förlåtit dem **som står i skuld till oss** *Befrielse*

Detta är en bön om att Gud inte skall se till det som blir fel i livet, det vi gör eller låter bli att göra som skadar oss själva, andra och skapelsen, sådant som ökar avståndet mellan mig och mina medmänniskor, mellan mig och Gud och som också gör mig till en främling inför mig själv; Paulus säger ju det goda som jag vill det gör jag inte, men det onda som jag inte vill det gör jag (Rom 7). En bön om förlåtelse och att kunna ta till sig den så att jag verkligen kan känna mig befriad och våga pröva på nytt, och på nytt och på nytt... Men bönen är dubbelriktad; att jag, i Kristi efterföljd skall förlåta – också de som står mig emot. Fullkomlig befrielse ligger bara där i att kunna ta emot och att kunna ge förlåtelse av hela sitt hjärta.

Och utsätt oss inte för prövning utan rädda oss **från det onda** *Räddning*

Detta är en bön om att inte livets svårigheter skall bli mig övermäktiga, att jag skall tappa bort det viktiga i livets alla skeenden och händelser, att jag skall hålla fast vid den tro, det hopp och den kärlek som bär allt, uthärdar allt och består. Det är också en bön om att räddas från det som är meningslöst ont, det som drabbar oss människor utan förklaring och orsak – sjukdomar, olyckor, våld.

Ditt är riket, din är makten, din är äran i evighet **Amen** *Lovsång*

I vår tradition har vi lagt till en avslutning som inte finns med i bibeln, en lovsång till Gud. Lovsång tillsammans med kärleken till medmänniskan de enda två sätt vi människor kan ge något tillbaka till Gud som svar på den gåva livet är. Amen

Anders Halvarsson musiker

Jag kommer från... Ekshärad.

Tidigare har jag... jobbat i Övre Älvdals församling.

Varför jag jobbar i Fryksände pastorat...

Det är ett spännande pastorat med många olika projekt och verksamheter.

Mitt mål/min vision är... att göra avståndet mellan människor mindre.

Jag brinner för... Integration.

På fritiden ... umgås jag med min familj. Jag är också intresserad av traktorer, verkstad och musik m.m.

Mitt favoritcitat är... Det är lugnt, det ordnar sig.

Vad du inte visste om mig... Har ett stort intresse för traktorer, har 6 stycken.

Jag kommer från... Oleby.

Tidigare har jag... arbetat inom omsorgen och inom restaurang.

Varför jag jobbar i Fryksände pastorat... Jag började jobba i Fryksände som kyrkogårdsarbetare, sedan fick jag vikariera som vaktmästare som jag trivs jättebra med och nu har jag fått fast tjänst.

Mitt mål/min vision är... är att leva gott och för dagen.

Jag brinner för... närodlat, kravodlat, fairtrade och mindre kemikalier i mat kläder osv.

På fritiden... är det familjen, hemmet, djuren och trädgården som jag trivs bäst med.

Mitt favoritcitat är... behandla medmänniskor som du själv vill bli behandlad.

Vad du inte visste om mig... Det folk inte vet är att jag lider av prosopagnosi (ansiktsblindhet).

Lisbeth Kanth kyrkvaktmästare

De Äldres Dag i Lekvattnet

Enligt gammal tradition firar vi de Äldres Dag i Lekvattnet. Vi ordnade med lite extra musik, kyrkkaffe och soppa.

Text och foto: Keinth Lundquist

Dagen till ära ordnade vi en musikgudstjänst, där "Finn-skogsbälgarna" medverkade med dragspel och gitarrer. För sången stod de tre trallande jäntorna Ellen Keck, Inga-Lill Johansén och Maj Lövtjernet. Sångerna och musiken var klassiker från förr som man kände igen. De trallande jäntorna framförde även en sång till "prästens ära", de tyckte väl att även jag behövde en sång på De Äldres Dag, nu när jag börjar bli till åren kommen. Sången de framförde var "Silverforsen brus", eftersom Silverforsen inte ligger alltför långt borta från där jag bor.

Lekvattnets äldsta kvinna och man

Lekvattnets äldsta kvinna är Thyra Eriksson från Luken. Thyra fyller 96 år nu i april. Thyra är känd i Lekvattnet som postbäraren som kom i ur och skur med posten, inget kunde stoppa henne. Thyra är också känd för att ha varit med i många olika föreningar i Lekvattnet. Numera bor Thyra på Gömmanberg i Östmark och hon skickade med en hälsning till alla Lekvattningar sist jag besökt henne

Lekvattnets äldsta man är Lasse Larsson från Rönneberg. Lasse fyller 93 år i juni. När jag besöker honom hemma på

Furulund, dricker vi kaffe och äter bullar och pepparkakor, och pratar om tiden, vart har den tagit vägen? Allt har gått alltför fort. Lasse berättar också om rådjur och älgar som går där utanför huset, men Lasse är lite ledsen, för det hade gått en älgko hela hösten runt markerna där på Furulund, men nu är hon borta. Troligen har hon blivit vargmat, då man funnit ett älgkadaver inte så långt borta från Furulund.

"Man saknar dem", säger Lasse. Han berättar också om svunna jakttider då han jagade älg och alla fiskeäventyr han och Solveig har varit ute på tillsammans, för att fånga den där storgäddan.

"Det kan bli lite ensamt ibland", säger Lasse; jag läser mina böcker, tittar på TV, och pratar med mina katter. Lasse sänder också med en hälsning till alla Lekvattningar.

God soppa

Vid samkvämet i församlingshemmet bjöd Lekvattnets församling på soppa. Förr om åren brukade jag koka soppan själv, "prästens soppa", men i år så ordnade Ellen, Anna, Ulla-Britt och Inga-Lill soppan, vilken var förunderligt god, allt tog slut. Men jag hjälpte i alla fall till med att servera!

Noas ark

Berättelsen om Noas ark är läs-årets tema i barnverksamheten i Fryksände församling.

Under veckorna träffas vi i församlingshemmet på öppen förskola, babyrytmik och barnkörer.

Fem söndagar har vi temamässa och träffas i kyrkan. Den första söndagen hade Mia Järnry gömt brädor i kyrkan, barnen fick springa och leta. När alla brädor var hittade fick vi tillsammans sjunga "Jag hamrar och spikar, jag bygger en ...båt". De allra yngsta, som bara är några månader, var med och ackompanjerade med minimaraccas och bjällror. "Vi bygger en båt, en jättebåt, för Gud har sagt att det ska regna, som en flod..." sjöng barnkören.

Nästa gång var det dags för djuren att kliva på. Till kyrkan kom barnen uppkläda och målade till bl.a. leoparder, kossor, zebbron. "Arken är klar, NOA, NOA" ropade Minikören med 3-5-åringar. De hade också sin givna replik när de äldre barnen sjöng om livet på arken. "ÄR VI FRAMME SNART?"

Tredje gången hopade sig tunga moln på himlen och regnet föll. Barnen trummade på trumskinnen och sjöng om hur skönt det är att få sitta inne i arken när det regnar. Vad bra att Gud sa till Noa att bygga arken!

"När det stormar, när det stormar, när det stormar runt omkring. Gud är stark när jag är svag, han hjälper mig ta nya tag".

I temamässan den 30:e april får vi veta hur det går när man har hackspettar och termiter med på arken.

Till sist, äntligen, har allt vatten sjunkit undan och det är dags för alla djuren och Noas familj att kliva ut ur arken. Gud sätter en regnbåge på himlen som ett tecken på att det aldrig mer ska bli en sådan översvämning. Den 6 juni kl 11.00 firar vi detta med en stor fest, först i kyrkan och sen i parken med hoppstott och ponnyridning och mycket annat kul!

Välkommen varannan tisdag
(jämna veckor)

kl. 12.12 Lunchmusik

kl. 12.30 Sopplunch

Kom ihåg barnens
sommarfest den 6 juni!

Temamässa i kyrkan 11.00
med aktiviteter i kyrkparken

Välkomna till barnverksamheten
i Fryksände församlingshem!

Öppen förskola: Månd och torsd 9.30-12.00.
Drop in. Barn 0-6 år i sällskap med vuxen.
Lek, sång, pyssel, rytmik.

Minikören: barn födda 2011-2013.
Torsdagar 16.00

Barnkören: Fsk-åk 3. Torsdagar 16.45

Nyårsbön vid Mejeristen

Trots det gröna gräset är dessa bilder faktiskt tagna under Nyårsbönen.

Den hölls för andra året i rad utanför Mejeristen kl 12.00 på nyårsafton.

Denna gång fick Ingela Älvskog sällskap av Holger Henriksson och Mattias Strandberg som spelade dragspel för de ca. 60 personer som stannade till för att lyssna.

Helgsmålsbön i Vitsand

Första Helgsmålsbönen för året var den 28 januari med temat *Jesus är vårt hopp*. Söndagen innan var temat *Jesus skapar tro* och helgsmålsbönen den 25 februari *Kärlekens väg*. Det föll sig naturligt att ge kvällen temat *Tro, hopp och kanske lite kärlek...* varvat med Ingelas tankar sjöngs psalmer på temat. Den 28 januari stod Roland och Berit för musiken. 25 personer kom och sjöng med i psalmerna.

25 februari var även föreningslivet i Vitsand inbjudna. 6 personer kom och berättade om vad deras föreningar har för mål, om positiva och negativa saker i föreningarna. De representerade PRO i Kristinefors-Vitsand, Logen, Idrottsföreningen och Hembygdsföreningen. Det är ungefär samma problem i alla föreningar, för få frivilliga. Från Fryksände pastorat talade Roger Ericsson om kyrkans arbete, om valet i år och om hur vi kan hjälpa varandra i en bygd med få invånare.

Helgsmålsbönen den 26 mars kl 18.00 kommer textilkonstnärinnan Pia Kortell-Bergmark att visa sina alster och sjunga och berätta om Jungfru Maria, och den 29 april gästar kören Kontakten oss och sjunger vårsånger.

Berit Johansson

Musik att se fram emot i Fryksände kyrka i sommar b.l.a:

28 juni

Per Bäcker Trio

Blandar argentinsk tango, svensk folkton, jazz, italienska filmteman och originalkompositioner med en med jazzblå tråd.

6 juli

Torleif Styffe med vänner

27/7

Kallis Bengtsson

Dragspelsmagi

Drive in-vigsel

3 juni kommer vi att arrangera **DRIVE IN-VIGSEL** under Torsby nostalgidagar och dess cruising på Granevik!

Går ni i giftastankar hör av er för anmälan och info. tel. 0560-272 00

DOP/VIGSEL

Kom ihåg att boka era dop i god tid, för att få den tid ni önskar.
Ring exp. 0560-272 00 månd-torsd

Välkommen till meditation!

Torsdagar kl.18.00 i Fryksände kyrka

Vi finns med där det händer

Fryksände pastorat och andra församlingar i stiftet var närvarande då Rally Sweden intog de värmländska skogarna. I pastoratets tält bjöds det på rykande varmt Fairtradekaffe och hembakad kaka. Minst 500 muggar kaffe gick åt denna kyliga rallyfredag. Det var en varm och god stämning och lätt till samtal om både högt och lågt, med alla som var där.

Personal från Svenska kyrkans församlingar i Karlstads stift har varit med på rallyt de senaste åtta åren och Fryksände pastorat har skött samordningen av kyrkans insatser de senaste fem. Jourhavande präster och diakoner fanns på plats längs specialsträckorna under hela helgen. Under rallyt var prästerna och diakonerna klädda i reflexvästar. Det ska vara lätt att se vilka vi är och var vi kommer ifrån.

Kyrkan fanns med som en resurs, jämte andra engagerade. Arrangemanget förutsätter att vi i bygden deltar. Responsen upplevdes mycket positiv och behovet att få prata var stort. Många tyckte det var bra att vi fanns med. Hoppas vi ses även nästa år! Varmt välkomna till Svenska kyrkans tält!

Anna-Lena o Anna-Karin

Detta visste du inte om Arne Strandberg

Text och foto: Keinth Lundquist

På sensommaren hölls en moped- och grålle gudstjänst vid Ingvallsjön i Lekvattnet. Även 2014 hölls en mopedgudstjänst där, vilket blev en succe, så man fortsatte med detta lyckade koncept

Detta år tog Leif Larsson från Östmark kontakt med kyrkan. Leif tillhör sektion S, Värmlands län av Grålleklubben och ville vara med på gudstjänst med Grålleklubben. Grålleklubben är en förening som vill värna om Grållens fortlevnad (gamla Ferguson traktorer).

Sagt och gjort

Några Grållar från Östmark med Leif i täten startade sin färd från Östmarks kyrka mot Lekvattnets kyrka, där ett mopedgäng väntade för gemensam färd mot Ingvallsjön. Leif hade även ett släp efter sin Grålle, där några församlingsbor från Östmark hade funnit sin plats.

Ett trettiotal mopeder och fem Grållar deltog, däribland en Guldkalv, (en lite finare Grålle med guldfärgad motor).

Väl framme vid Ingvallsjön började friluftsgudstjänsten, som hade samlat en sjuttioaltdeltagare. Kyrkvaktmästaren Arne Strandberg ringde samman genom att slå på en gammal kaffeburk av plåt, och gudstjänsten kunde börja.

Man sjöng de gamla välkända psalmerna; "O Store Gud", "Morgon mellan fjällen" och "I denna ljuva sommartid".

Ronny Strandberg

Psalmer, bibeltexter, predikan och böner varvades med sång och musik av Ronny Strandberg som sjöng och spelade

gitarr till gamla välkända sånger av Gunnar Wiklund, Johnny Cash och Elvis Presley. Ronny framförde även en egenkomponerad sång som handlade om oss människor och ovanan att använda mobiltelefon i de mest olämpliga sammanhang. Ronny framförde också en liten appell till oss gudstjänstdeltagare, att inte använda mobiltelefonen då vi sitter bakom bilratten.

Själva Gudstjänsten avslutades med att kyrkvårdarna Marit och Anders serverade varm korg med bröd samt kaffe med bullar och sockerkaka. Som alltid en räddande ängel där i bakgrunden, hade Lena Appel bakat dessa bullar och gjort sockerkakan. När allt var undanstökat, skulle den stora kampen börja mellan mopedgänget och Grållegänget, femkampen.

Vem var starkas, vackrast och snabbast?

Två lag bildades, Mopedgänget mot Grållegänget och enväldig domare var Arne Strandberg. Allt började med luftgevärsskytte och kulorna ven i luften som i den värsta vilda western film. Ansvarig för luftgevärsskyttet, Johan Jakobson hade fullt upp med att ducka för alla kulor och att räkna poäng och Arne antecknade för allt vad pennan var värd.

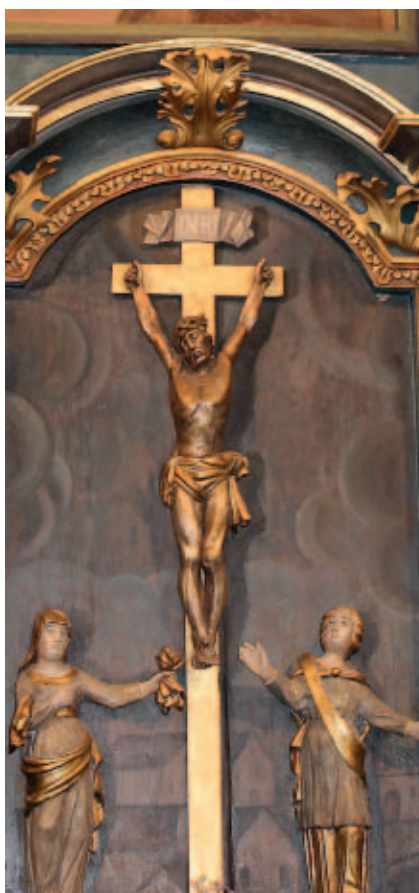
Nästa gren var dragkamp med rep. Lagen ställde upp sig på var sin sida om en linje, och på givna signal från Arne började det dras. Tuvor, stubbar och gubbar tumlade om varandra, händer blev skinnfladda. Det var en kamp på liv och död och Arne antecknade.

Tredje grenen var att slå i en spik snabbast. Lagen slog så gnistror yrde, hammare krokade. Tummar blev blåslagna och Arne antecknade.

Fjärde grenen var hästskokastning. Arne hade filat hästskorna så att de skulle vara i perfekt balans, dessutom hade han målat dem så de sken som glansen på en nylackad gammal Fiat. Hästskorna for genom luften. Arne som hade fullt upp med att ducka och anteckna, hade verkligen behövt en mc-hjälm för alla hästskor som kom flygande.

Femte grenen var att lagen skulle rulla in en av deltagarna i toapapper mot ett träd. En i vardera laget ställdes upp mot ett träd, och det började rullas. Man sprang runt, runt träden och rullade, blev yr i huvudena och trillade, men rullas skulle det göras. På en given signal från Arne skulle de brytas sig loss, och den som blev loss först fick poäng. Signalen kom, de bröt sig loss och Arne antecknade.

Nu kom den stora stunden, vilket lag hade varit starkast, vackrast och snabbast? Alla väntade spånt. Trot om ni vill men Arne räknade och räknade på alla sina fingrar, han tog till och med av sig ena skon, och använde ena fotens tår. Sedan säger han, ”det blev oavgjort, 18 mot 18”. Ren lynchstämmning bröt ut, och man hotade med att gå till Europadomstolen, det kunde omöjligt bli oavgjort. Arne kontrade, ”det spelar ingen roll om ni går till Europadomstolen, jag är enväldig domare, och resultatet kan inte överklagas, det ligger fast”. Då smög Carina, Arnes fru upp, och viskade tyst i mitt öra ”du förstår, Arne kan inte räkna längre än till 18”. Det visste vi inte om Arne!

Gudstjänster i påsk

FRYKSÄNDE

Skärtorsdag 13 april

kl. 19.00 SKÄRTORSDAGSMÄSSA
Felix Egegren, Eva Verde

Långfredag 14 april

kl. 11.00 LÅNGFREDAGSGUDSTJÄNST
Felix Egegren, Eva Verde

kl. 15.00 LÅNGFREDAGSMUSIK
Ingesundskvartetten framför
Joseph Haydns "Jesu sju ord på
korset". Felix Egegren. Medarr:
Torsby Kammarmusikvänner

Påskafton 15 april

kl. 23.00 PÅSKNATTSMÄSSA
Felix Egegren, Eva Verde
Karin Lövetam-Öberg.
Solosång Hannes Öberg

Påskdagen 16 april

kl. 11.00 HÖGMÄSSA
Johan Bonander, Katharina Hieke,
Kyrkokören

Annandag påsk 17 april

kl. 11.00 EKUMENISK VANDRINGS-
GUDSTJÄNST
Samling i Fryksände kyrka kl. 11
vandring till Missionskyrkan och
Pingstkyrkan avslutas i Siris kapell
Felix Egegren, Rose-Marie
Stenmark

LEKVATTNET

Skärtorsdag 13 april

kl. 19.00 SKÄRTORSDAGSMÄSSA
Keinth Lundquist, Anders Halvardsson

Långfredag 14 april

kl. 15.00 EKUMENISK LÅNGFREDAGSMÄSSA
i Missionshuset. Keinth Lundquist,
Rose-Marie Stenmark
Bygdekören medverkar

Påskdagen 16 april

kl. 15.00 UPPSTÅNDELSEMÄSSA
Keinth Lundquist,
Rose-Marie Stenmark

VITSAND

Skärtorsdag 13 april

kl. 19.00 SKÄRTORSDAGSMÄSSA
Ingela Älvskog, Birgit Jöhnsson

Långfredag 14 april

kl. 15.00 LÅNGFREDAGSGUDSTJÄNST
Ingela Älvskog - sång, Eva Verde

Påskdagen 16 april

kl. 15.00 HÖGMÄSSA
Ingela Älvskog, Eva Verde
Tonträffen medverkar

ÖSTMARK

Skärtorsdag 13 april

kl. 19.00 SKÄRTORSDAGSMÄSSA
Johan Bonander, Rose-Marie
Stenmark

kl. 11.00 LÅNGFREDAGSGUDSTJÄNST
Johan Bonander, Rose-Marie
Stenmark.

Påskdagen 16 april

kl. 11.00 HÖGMÄSSA
Keinth Lundquist, Rose-Marie
Stenmark. Bygde- och kyrkokören
samt Barnkören medverkar

Med reservation för ändringar

Döpta**FRYKSÄNDE**

12/11 ELLEN Emilia Larsson
 19/11 Rolf EMIL Marcus Axelsson Holöien
 19/11 FANNY Solberg
 20/11 ALICE Inga-Maj Sohl
 27/11 Håkan ELIAS Lavinius Settergren
 3/12 ALEXANDER Lars Mikael Kindberg
 10/12 ELYAN Folke Torbjörn Frykholm
 10/12 HUGO Erik Gösta Bood
 11/12 Per Karl MILTON Jonsson
 17/12 ALEXANDER Carl Gunnar Sandberg
 25/12 CELINE Belle Julia Berg
 25/12 MATEO Leon Markus Berg
 1/1 2 ELSA Värna Ekelund
 15/1 Teo WIGGO Lindström
 4/2 OSCAR Magnus Sjölin
 5/2 KAYVAN Kassiri
 19/2 MOA Eva Ingegerd Sohl Florén
 25/2 JACK Gabriel Marius Ram
 5/3 Erik Carl OSCAR Svensson

VITSAND

4/12 COLIN Roger Helge Buvik

ÖSTMARK

4/2 Måns MELKER Andor Över

Vigda**VITSAND**

3/12 Annika Bengtsson och Robin Kollfelt

Avlidna**FRYKSÄNDE**

26/10 Margareta Olsson 88 år
 17/11 Gunnar Bergkvist 91 år
 20/11 Gunnar Nilsson 95 år
 22/11 Britt Olsson 65 år
 8/12 Rigmor Dedorsson 90 år
 9/12 Karin Persson 86 år
 11/12 Sven Lindberg 89 år
 11/12 Laila Murhammar 85 år
 14/12 Annie Sjögren 88 år
 20/12 Lennart Linder 98 år
 24/12 Lennart Andersson 79 år
 25/12 Elna Björn 90 år
 26/12 Eva Holmlöv 58 år
 26/12 Ingrid Ottosson 88 år
 26/12 Astrid Bäckström 63 år
 30/12 Anita Vedin 80 år
 2/1 Elsa Jalmarsson 95 år
 10/1 Artur Billebo 87 år

Avlidna

17/1 Torbjörn Sjöqvist 87 år
 20/1 Ingrid Eriksson 88 år
 22/1 Monica Sy 68 år
 25/1 Robin Bäckman 21 år
 3/2 Bertil Myrle 86 år
 3/2 Anita Olsson 81 år
 5/2 Britt-Lis Gran 86 år
 9/2 Margareta Ängsbo 96 år
 10/2 Evert Löfgren 80 år
 13/2 Inger Vennerström 77 år
 13/2 Ann-Maj Persson 87 år
 17/2 Arne Lindstedt 82 år
 18/2 Christel Andersson 93 år
 20/2 Henry Andersson 91 år
 21/2 Rune Bengtsson 82 år
 22/2 Sonja Brodin 97 år
 25/2 Kerstin Pettersson 86 år
 27/2 Erik Henriksson 89 år

LEKVATTNET

17/2 Göte Nilsson 90 år
 14/2 Karl-Erik Alfredsson 76 år
 3/3 Ginger Gustavsson 75 år

VITSAND

13/12 Jerry Sandblom 61 år
 15/12 Arvid Nilsson 85 år
 16/12 Maj Persson 97 år
 19/12 Leif Olsson 75 år
 25/12 Ellinor Bönström 73 år
 11/1 Evert Back 91 år
 23/1 Solveig Hedegren 76 år
 28/1 Mats Strandberg 60 år
 28/1 Lorents Andersson 87 år
 3/2 Ivar Olsson 79 år

ÖSTMARK

3/11 2016
 Börje Eriksson 80 år
 6/11 Mats Olsson 81 år
 9/11 Solveig Nilsson 73 år
 1/12 Aina Olsson 85 år
 4/12 Gertrud Persson 91 år
 27/12 Märta Tyremo 86 år
 6/1 Leif Måwe 69 år
 21/2 Majne Eriksson 89 år
 1/3 Göte Svensson 98 år

FRYKSÄNDE PASTORAT

PASTORSEXPEDITION 272 00

Anna-Lena Yderstig, kyrkoskrivare

Besöksadress: Kyrkogatan 26

Postadress: Box 52, 685 22 Torsby

E-post: fryksande.pastorat@svenskakyrkan.se

Hemsida: www.fryksandepastorat.se

Mån-tis 10.00-12.00, ons-tors 10.00-12.00, 13.00-15.00

KYRKOHERDE

Johan Bonander 272 01

Tjänstebostad, Östmarks prästgård 200 13

KOMMINISTRAR

Ingela Älvskog 073-022 69 54

Keinth Lundquist 070-606 41 03

Felix Egegren 070-352 32 27

DIAKONER

Eva Bonander 070-375 41 44

Eva Zakrismark 070-280 12 62

Karin Lövestam-Öberg 070-671 39 61

Inger Hjalmarsson, projektledare 070-375 41 87

MUSIKER

Katharina Hieke, organist 070-280 91 88

Lena Persson Måwe, kantor 070-280 69 74

Eva Verde, kantor 070-280 71 94

Carina Bjuremo 070-250 37 63

Rose Marie Stenmark, kantor 070-200 01 56

Anders Halvarsson 070-280 74 26

INFORMATÖR

Birgitta Brorson 272 04

KYRKOFÖRVALTNING

Elisabeth Johnsson, kyrkokamrer 272 14

Marie Nilsson, kyrkokamrersassistent 272 03

KYRKOGRÅRDSFÖRVALTNING

Lars Wikström, kyrkogårdsmästare 272 07

Kyrkogatan 26 070-53101 64

FRYKSÄNDE FÖRSAMLING

Lisbeth Kanth, kyrkvaktmästare 070-691 81 64

Anna-Karin Jönsson, församlingsvärdinna 272 15

Annamaj Carlsson, lokalvärdare 272 05

Mia Järnry, integrationsprojektledare 070-280 99 63

Blomsterfonden, pastorsexpeditionen 272 00

LEKVATTNETS FÖRSAMLING

Arne Strandberg, kyrkvaktmästare 0730-54 45 92

Kyrkan/församlingshemmet 501 01

Blomsterfonden, Bertil Johansson 501 31

VITSANDS FÖRSAMLING

Lars Olsson, kyrkvaktmästare 070-304 57 36

Roland Nilsson, kyrkvaktmästare 070-304 57 36

Blomsterfonden, Arnold Mattsson 423 09, 310 75

ÖSTMARKS FÖRSAMLING

Stig Norman, kyrkvaktmästare 070-595 73 56

Församlingshemmet 200 59

Blomsterfonden, Maj-Lis Haglund 210 09

KYRKORÅDETS ORDFÖRANDE

Fryksände pastorat, Rune Mattsson 132 82

FÖRSAMLINGSRÅDETS ORDFÖRANDE

Fryksände, Ann-Marie Uppvall 421 39

Lekvattnet, Inga-Britt Keck Karlsson 520 50

Vitsand, Barbro Ström 072-234 00 46

Östmark, Roger Ericsson 070-693 62 68